

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 3. aprila.

—r.— Ravno sedaj oglašil se je v židovskem časopisu „Neue Freie Presse“ nekov slovenski Nemec, ter s potnim obrazom skuša dokazati, v kako barbarstvo da bi se pogreznihi Slovenci, če bi mej narbi zginila tako zvana nemško-ustavoverna klika. Ta članek spisan je po znanem receptu, vsled katerega je vse dobro mej nami izvir nemških talentov, vse slabo pa prvotno slovensko. Oče tega članka je gotovo kak Nemec, ki živi mej nami, ter je navdan s tistim besnim sovraštvom do vsega slovenstva, katero navdaja fanatično kliko, katerej zapoveduje triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey! Ta klika, ki se sestavlja v prvi vrsti iz površno olikanih birokratov, penzionistov in družih taci elementov, ima prepričanje, da je slovenstvo gola sanjarija, da brez Nemcev ničesa opraviti ne moremo, in da takoj poginemo, če se germanizacija ne bode vedno s tako energijo pospeševala, kakor se je pospeševala do sedaj. In zakaj je ta klika o vsem tem prepričana? Samo za tega delj, ker jej to leto za letom v glavo ubija triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey!

Ta klika prepričana je o tem, da nijma slovenščina nikake prihodnosti, da nij narodna stranka ničesar družega, kakor kup lenuhov in neslanih kričarjev, in da ta stranka gori samo za reakcijo in ne za pravi blagor ljudstva. In o vsem tem je ta klika samo za tega delj prepričana, ker jo pase s tako duševno zelenjavo leto za letom triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey!

Dokler bode vladal ta triumvirat, ne bode miru mej nami! Iz golega fanatizma ne vidi in ne sliši nič nemška naša klika, in to samo za tega delj ne, ker neče triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey, da bi videla in slišala! V jedno mer se kriči, da je nemštvo in kultura vse jedno. Popolnem pa se pozabi, da je od časov zatrte reforma-

cije imelo germanstvo oblast in moč po slovenskih deželah, da je več kot sto in petdeset let to germanstvo absolutno vladalo mej nami in da v dolgej tej periodi nij doseglo niti toliko, kolikor je dosegla narodna ideja v desetih letih! Če sedaj naše ljudstvo snažneje stanuje, če so naša polja bolje obdelana, če je želja po oliku izbuena v vsakej slovenskej vasi, če je po kmetih mnogo menj pobejev in če je branje in pisanje doma skoraj v vsakej kmetskej koči, nij tega doseglo nemštvo v sto in petdesetih letih, nego slovenska knjiga, ki se je mej bojem in trudom izdavalala v zadnjih štiridesetih letih! Slovenstvo je v pol stoletja mnogo več doseglo, kot nemštvo v dveh stoletjih! Ali tega ne bode naša nemška klika nikedar sprevidela, dokler bode pod jarmom triumvirata Deschmann-Schaffer-Schrey! Na sprotno živi pa ta klika v strašnej samosvesti. Prepričana je, da tiči vse delo po deželah slovenskih na njenih ramah, da so vsi duševni proizvodi poglani na njenih tleh, in da poganja logično mišljenje mej nami samo na njenih zelnikih! In vse to za tega delj, ker to triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey trdijo dan za dnevom, ter se svojim čestilcem predstavljajo kot izborni duševni delavci in kot preganjani pionirji nemške kulture! Ali tega jim pa ne povedo, da je v teh dveh jedini cvet nemštva mej nami tist zakotni listič, ki je prava duševna besnica in sramota nemškemu jeziku! V istini triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey ne bode imel družega historičnega spomina, nego da je napajal s svojo inteligenco jetičnega lističa jetične predalčke! Ali to je brez dvombe velika zasluga!

Časib se nam smilijo inteligentni nemški volilci, ki so dani v pest nemškej tej kliki. Kar pravi Deschmann-Schaffer-Schrey, to je političen evan-

gelij; vsaka iz dunajskih židovskih listov posneta in precepljena fraza teh gospodov velja kot nezmotljiva dogma! Nemški naši sovolilci so marijonete, ki morejo marširati in plesati, kakor gode absolutistični ta triumvirat! Kako komedijo igrali so zopet ravno kar z nemškimi našimi sovolilci! Dejali so: mi nečemo postavljati nikakih kandidatov za mestni zbor; gospodje volilci pridite vi, in izvolite si sami kandidate! In gospodje volilci so prišli in ko so bili zbrani, vstal je sedaj triumvir dr. Schrey, sedaj triumvir dr. Schaffer in sedaj zopet triumvir Deschmann. In vsakdo izmed njih nasvetoval je kandidata, katerega so potem moralisprejetigospodje volilci. In sedaj bodo kričali, da so gospodje volilci sami si izbrali kandidate, ali v resnici bili so volilci zopet samo marijonete, ki so plesale, kakor je vrvico „cukal“ triumvirat Deschmann-Schaffer-Schrey! Sedaj naj nam pa kdo pové mesto, v katerem bi si olikani volilci pripustili, da bi se tako nevedno z njimi počenjalo! Čuje se tu in tam, ali vsaj šepeta se skrivnostno tu in tam, da so bolj inteligentni nemški naši sovolilci uže do grla siti teh treh političnih terorizantov, in da bi jih radi položili v grob, če bi se ta pokop lepo in mirno izvršiti dal! Moj Bog, to tudi čuda nij, da so se konečno olikanejši elementi mej nemškimi našimi someščani naveličali uže te duševne inkvizicije! Kdo bode tudi vedno živel v atmosferi, v katerej je prepovedana vsaka misel, če nij bila poprej dejana v cenzuro triumvirata Deschmann-Schaffer-Schrey! Nemške svoje someščane opozorujemo torej, da se takoj pri prihodnej mestnej volitvi na prav prijeten način lahko iznebijo političnih triumviratov in sicer s tem, da ne volijo kandidatov, katere jim je usilila in urinila trojica Deschmann-Schaffer-Schrey. In mi smo prepričani, da bode nastal mir v tem mestu in v tej deželi v tistem hipu, ko bode smrtno zadet ab-

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Druga knjiga.

III.

(Dalje.)

„Nadejajoč se od vas izvestnih poročil, pozvala sva vas sem.“

„V tem slučaju,“ nadaljeval je Solomin, „vama še jedenkrat povem, da smeta še dolgo dolgo tu ostati. Ako pak hočeta to hišo zapustiti, ker se ljubita in se drugače dobiti ne moreta, v tem slučaju...“

„No, kaj bi bilo v tem slučaju?“

„V tem slučaju ne preostane mi nič družega, nego vama vse dobro želeli ter, kakor se obično reče, vaju podpirati, kolikor mi je mogoče. Kajti vas, draga gospica, kakor njega imam od tedaj, ko sem vaju videl prvokrat, od srca rad.“

Nehote stopila sta Marijana in Neždanov vsak na jedno stran k njemu in ga prijela za roko.

„Recite nama, kaj bi storila?“ povzela je Ma-

rijana. „Vzemimo, da se revolucija še ne začne tako kmalu... toda pripravljajte za njo, katerih tu ne moreva vršiti in ki jih nama bode te vi odredili, zahtevajo, da odtečeva od todi; ako bi samo znala kam... Pošljite naju, kamor koli! Je-li da bode te storili...“

„Kam?“

„V narod!... Kam drugače, nego v narod?“

„V gozde!“ mislil je nehote Neždanov, spominši se poslednje poljske insurekcije in Paklinovih besed.

Solomin pogledal je srpo Marijano:

„Vi hočete narod poznati?“

„Da, to je, nečeva samo narod poznati, nego delati hočeva zanj.“

„Dobro; obetam vam, da se bode te z njim poznali. Imeli bode te priliko tudi zanj delati. I vi Neždanov, ste li tudi vi pripravljeni za njo iti in delati za narod?“

„Dakako da sem pripravljen!“ vzkliknil je ta hitro.

„Džagernaut!“ prišle so mu zopet Paklinove besede na pamet. — „Evo zopet pride tisti strašni težki voz in jaz čujem cviljenje in drdranje koles!“

„Dobro,“ rekel je zamišljeno Solomin. „A kdaj hočeta uteči?“

„Zaradi mene koj jutri,“ vela je Marijana.

„Dobro, ali kam?“

„Ts... tiho...“ ščebetala je Neždanov... „nekdo gre po hodniku.“

Vsi so nmolknili.

„In kam mislite zbežati?“ ponavljal je Solomin tiho.

„Tega baš ne znava,“ odgovorila je Marijana.

Solomin pogledal je Neždanova, toda ta pomigal je samo z rameni, da bi zaznamenoval, da tudi ne vé kam. Zamišljen utrnil je Solomin s prstoma jako pazljivo luč ter potem rekel:

„Veste kaj, moja draga. Vi dva prišla bode te meni v tvornico. Lepo sicer kaj nij, ali varno. Tam vaju nihče ne najde, kajti tam imam sobo, kjer vaju nihče iskal ne bode. Zdaj samo glejta, da prideta tako tja, da vaju nihče ne vidi; mi vaju ne izdamo. Ako morda mislita, da ne, ker je v tvornici mnogo ljudij, to vama velim: baš to je dobro. Kjer je mnogo ljudij, tam se težko koga najde. — Hočeta-li?“

„Samo zahvaliti se vam moreva za to,“ rekel

solutizem triumvirata Deschmann-Schaffer-Schrey!
Toliko v preudarek resnim nemškim someščanom!

Iz državnega zbora.

Debata o volilnej reformi.

Z Dunaja, meseca marca. [Izv. dop.]

(Dalje.)

Dr. Herbstu, kolovodji levičarjev, govoril je grof Hohenwart sledeče:

Obrnem se zdaj k spoštovanemu g. poročevalcu manjšine, kateremu moram se ve da malo več časa posvetiti. Ta gospod govornik, kateremu se je zopet posrečilo, debati uže v naprej pritisniti nekakov napet znak (dobro na desnici), izgovoril je v svojem govoru tako obilje kovarnih in deloma neresničnih trditev (Prav dobro! na desnici; ugovarjanje na levi.) Velečestita gospoda! Neprestanim provokacijam, s katerimi zaganjala se je spoštovana opozicija od početka zasedanja državnega zbora ne le proti visokej vladi, ampak tudi proti večini zbornice, nijsem do zdaj niti s slovko odgovoril. Menim torej, ne da bi bil neskromen, da smem prositi, naj visoka zbornica slednjič po tako dolgem času tudi meni privoščiti malo besedij za odgovor in naj dovoli, da slednjič tudi jaz spoštovanej opoziciji, ki se vedno in vedno le s tem bavi, kar počnemo ali ne storimo mi, pokažem zrcalo njene delavnosti. (Dobro! na desnici.) S tem menim, čestita gospoda, ustreči samo le dolžnosti, ki mi je naloga moje stališče v mojej stranki in katerej sem, kakor to denes očito priznavam, na temelji žalibog krivega mnenja do zdaj nalašč šel s poti.

Mene je namreč res navdajala nada, da, če bode spoštovana opozicija le jedenkrat premagala prvo in prav zanimljivo boleost, da je iz vsemogočne večine najedenkrat postavljena v manjšino, se bode samo od sebe napravilo prijaznejše skupno življenje in skupno delovanje mej obema velikima strankama zbornice in ko je ta moja nada pala uže zelo globoko, bila je ravno jedna beseda spoštovanega gospoda denšnjega poročevalca manjšine, ki je to nado v meni oživila vnovič. Prešlo je menda malo več nego leto, ko je opozicija praznovala šestdeseti rojstni dan svojega odličnega vodje na prav slovesen način in pri tej priliki, gospoda, pripetilo se je, da je slavljeneec oslavljen od svojih pristašev, govoril lepe besede: Nemci v Avstriji napravili so besede velicega cerkvenega očaka za svoj program:

In necessariis unitas,
in dubiis libertas,
in omnibus caritas.

Caritas, tako nadaljeval je spoštovani gospod govornik, dobrovoljnost morajo pajdaši imeti jeden z drugim, oni naj ne sumničijo mišljenja, temveč čestijo prosto mnenje vsacega posameznega.

Priznam vam, gospoda, da so te besede, govorjene iz teh ust, na me napravile mogočen utis.

je Neždanov srčno; Marijana pa, katerej nij bila iz početka ta misel po volji, vzkliknila je zdaj radostno. „Dakako! Dakako! Kako ste vi dobri! — Toda dolgo naju ne bode tam imeli, nego naju bode poslali — saj vesta kam!“

„To odvisno bode od vaju. Ako bi hotela v zakonski stan stopiti, je tudi v tvornici možno. Blizu mene stanuje moj sestrič pop Sosim, ki vaju koj zaroči.“

Marijana se je sladko nasmehljala, a Neždanov stisnil je še jedenkrat Solominovo roko. Potem je vprašal:

„Ali pa tudi vi zaradi naju ne bode imeli nobenih sitnostij?“

Solomin pogledal je Neždanova iz strani.

„Zaradi mene bodite brez skrbij. — To vprašanje je potem nepotrebno. Mojemu gospodarju je le do tega, da mu tvornica pošteno nese, za vse drugo se ne briga. Od njega ne bode ni vi ne vaša ljuba gospica nobenih neugodnostij imeli. Tudi delavcev se nij bati. Samo oznanite mi, kdaj vaju imam pričakovati.“

Neždanov in Marijana sta se pogledala. Pojuterjem vse zgodaj ali morda jeden dan kasneje, rekel je naposled Neždanov. Čemu bi delj čakali;

Komur je, kakor meni, čast, poznati dolgo vrsto let gospoda poslanca kmetskih občin Tešinskih, ta vé, da je spoštovani gospod poslanec v svojem parlamentarnem življenji, ki je polno mnozih del, dokazal uže vse, kar je bilo mogoče, samo jednega še nikdar ne, namreč dobrovoljnosti proti mnenju družih. (Prav dobro! Izvrstno! na desnici.) Moral sem si torej reči: program njegove prošlosti to nij bil, na kateri je kazal gospod poslanec pri tej zanj toli svečanostni priliki, moral je torej biti jedino le program bodočnosti, ki ga je spoštovani vodja levice oznanjal za se in za svojo stranko. (Dobro! na desnici.)

No, gospoda, na izvršenje tega programa čakal sem do sedaj zastoj; skušnja jednega celega leta pa me je uverila, da lepi ta program nij bil družega, kakor lepa fraza. (Dobro! na desnici.)

Čitajte, gospoda, vse, kar so spoštovani člani opozicije v teku jednega leta govorili v volilnih in strankarskih shodih in v takozvanih „parteitagih“, kar so pisali v svojih glasilih, spominajte se vseh govorov, ki smo jih čuli tu v tej visokej zbornici in vi bode te težko kaj družega našli nego obrekovanja in sumničenja visoke vlade in večine te visoke zbornice. (Oho! na levi; dobro! na desnici.)

(Dalje prihodnjič.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. aprila.

Zdaj ko je prenehalo za nekaj časa delovanje državnega zbora, ozirajo se listi, osobito česki, na dneve pretekle parlamentarnega delovanja in v tem opazovanji pridejo do zaključka, da se je obrnilo na boljše. Desnica se je po nekaterih udih povečala, okrepila in vlada, ki se je prej zibalala mej desnico in levico, jela se je zdaj bolj oslanjati na desnico. V parlamentu izrekli so se tudi ministri, da popolnem odobravajo postopanje desnice, in tako spravili so se nekateri velevažni zakoni v življenje. V tem ko je rasla in se krepila v lojalnem postopanju desnica, padala je levica in tudi popolnem padla. V kakaj samosvesti vstopila je levica začetkom zasedanja v državni zbor, razvila zastavo nacionalne zveze in prodložila državnemu zboru razne interpelacije o Kuhlaku. In oborožila se je levica z vso zgovornostjo, združila vse mogoče napade na ministerstvo, izlila ves svoj srd proti zdanjej vladi — vsa sramota pala je le nazaj na njo. Tako stoji desnica močna, levica uničena in vlada oslanjati se mora na desnico — pričakovati nam je res boljše bodočnosti.

Kako nekateri vladni organi spoštujejo §. 19. drž. tem. zak., na katerega so prisegli, pojasnjuje slučaj, ki se je dogodil v Inzersdorfu. Tu živeči Čehi vložili so pri okrajnem glavarstvu v Sechshausu prošnjo, da bi smeli imeti ljudski shod, da bi se razgovarjali o ustanovitvi šole in knjižnice za tam živečih 4000 Čehov. Vlada pa je odbila to prošnjo in prepovedala shod, „ker bi se pri tem shodu obravnavalo česko, v Dolenjej Avstriji pa je vender

jaz se vsak trenutek nadejem, da se mi služba odpove.“

Solomin je ostal in rekel: „Jaz vaju bodem celi teden pričakoval in ves čas doma ostal ter vse pripravil kar treba.“

Marijana se je od njega poslovila: „Z Bogom, dragi dobri Vazilij Fedotič . . . Je li da se tako zovete?“ vprašala ga je prijazno.

„Da, tako se zovem.“

„Zdravstvujte — do svidenja! In hvala, srčna hvala.“

„Zdravstvujte . . . Lehko noč dušica!“

„Z Bogom i vam Neždanov! Do svidenja jutri . . .“ je dodala in hitro odšla.

Oba mlada moža sedela sta nekaj časa tiho in mirno.

„Neždanov,“ začel je Solomin — in zopet utihnil. — „Neždanov, povejte mi, kar o tem dekletu veste. Kakšno je bilo njeno življenje do denšnjega dne? . . . Kdo je? . . . Zakaj je tu? . . .“

Neždanov povedal je na kratko vse, kar je o njej vedel.

Solomin je pazljivo slušal ter rekel, ko je on zvršil:

„Neždanov, pazite na to deklico. Kajti . . .“

nemščina deželni jezik.“ „Tribüne“ poročajoč o tem slučaju dostavlja: „Na ta način si morajo ne le v Inzersdorfu živeči 4000 Čehi, marveč vsi Francozje, Italijani, Poljaki in Jugoslovani, če se hote razgovarjati o svojih interesih, pomagati — z lajanjem.“

„Narodni list“ od 1. aprila poroča z juga, da se v slednjih dneh nič nij čulo o Krivošijancih. Kaže se, da so topovi napravili mir. — V Morinji zaprli so nekovega Lazareviča zaradi sumnje, da je v zvezi z vstaši. V njega hiši našli so puško z napisom: „Za hrabrost Vukaličovi.“ Lazarevič oddal se bode vojnemu sodišču. — Iz Mostara se poroča temu listu, da se tam delajo velike priprave za slavnostni sprejem barona Jovanoviča, ker se goji nada, da bode s svojim brzim postopanjem tudi v Hercegovini pomiril vstaše. — Čete našle so 40 konj, katere so vstaši pred nekaj dnevi pri Vizini ukradli.

Vnanje države.

V „W. allg. Ztg.“ nahaja se prav čudovit dopis iz Berolina. V dopisu tem se pripoveda, da je Bismark sklenil **Rusijo** popolnem uničiti; v to pa da so se zavezale države: Nemčija, Avstrija, Turčija, Švedska, Rumunija in Srbija. Ta zveza da je uže gotova in da bi bili takoj položili na zelevo mizo severnega moža in Bismark bi mu bil rezal kos za kosom od telesa in te kosove podarjal gori imenovanim državam, — a tem nameram Bismarkovim da nij prijazen nemški cesar. V dopisu tem je z glavnimi črtami tudi uže narisan bodoč zemljevid Evrope. Vse te vesti so pa pač le izrodek dopisnikove fantazije; kajti gotovo je, da v teku jednega leta ne bode Evropa vznemirjena po vojski.

V **Bolgariji** so razmere mej strankami zopet silno žalostne. Vsi poskusi, napraviti mir mej konservativno in liberalno stranko, so se razbili in zdaj zopet vsaka za se agitira in si skuša kolikor mogoče obilo privržencev dobiti. Liberalna stranka sklicuje ljudske shode, kjer se sklepajo resolucije za zopetno upeljavo ustave. Vlada pa tega gibanja liberalcev ne gleda z mirnimi očmi, nego dala je zapreti uže več liberalnih vodij, in jih niti proti vložiti kavicje izpustiti neče. Na ekonomičnem polju pa tudi razmere nijso preprijazne. Čujejo se večkrat tožbe o prevelikem državnem primanjkljaji.

Listi nacionalno-liberalne stranke v **Nemčiji** jeli so v slednjem času skoro dan na dan prinašati dolge članke, v katerih pozivljejo vlado in vse vplivne može, naj gledajo na to, da se bode pomenčevanje Poljakov hitreje vršilo, da „zmaga popolnem nemška omika“. Ne le, da Poljaki nijmajo šol in uradov v svojem jeziku, hoté jih še bolj posilno germanizirati. Istinito, lepa je ta nemška liberalnost!

Kakor smo uže poročali, prišli so iz Nemčije uradniki v **Turčijo**, da pomagajo sultanu izvesti nekatere reforme vlade. Ti nemški uradniki izdelali so zdaj načrt in sultan ga je sprejel.

„**Sicilijanske večernice**“ izvršile so se v popolnem redu.

Razmere v **Egiptu** so navzlic temu, da se velevlasti pridno posvetujejo o uravnanji, vznemirljive. Arabi paša in pa evropska kontrola sta nezdržljiva, sultan in ekskedive bojujeta se za supremacijo, zdanji kedive je popolna ničla, obnašanje vojnega ministra Arabija kot glave narodne stranke je dvoumno in ne ve se še, čegavo sredstvo je ta.

ako bi se jej kaj pripetilo . . . Vi bi imeli velik greh na vesti! Z Bogom!“

Solomin je odšel, a Neždanov ostal je v sredi sobe stojé. „Ah, bolje je na to ni misliti!“ mrmral je na pol glasno in se v posteljo vlegel.

Ko se je pa Marijana v svojo sobo povrnila, našla je ondukej majhen listek sledeče vsebine.

„Jaz vas obžalujem. Vi se bode uničili. Premislite, kaj delate. V kakšno brezno bode pali? Čemu in za koga?“

V.

V celej sobi duhtelo po onem finem parfimu kakor ga obično Valentina Mihajlovna rabi; brez dvojbe je jedva to sobo zapustila. Marijana vzela je pero in na isti listek zapisala:

„Vašega milovanja mi nij treba. Bog zna, kdo je bolj milovanja potreben, jaz ali vi; samo da bi jaz ne hotela na vašem mestu biti, vem gotovo.“

M.

Listek pustila je na mizi vedoč, da ga dobi Valentina Mihajlovna gotovo v roke.

V drugo jutro sešel se je še jedenkrat s Sipjaginom ter mu ponudbo, prevzeti vodstvo tvornice odbil; na to odpeljal se je domov. Mej potom navdajala so ga razue misli, kar se je drugače redko kdaj zgodilo. Mislil je na Marijano in na Nežda-

Angleška vlada baje namerava irskim grofijam dovoliti nekakšne deželne zборе.

Razmere v **Irski** se navzlic vsem prizadevanjem vlade ne hote zboljšati. Agrarni umori se zopet gosteje ponavljajo. Skoro vsak dan dohajajo policiji ovadbe o nameravanih napadih; časih se posreči policiji zasačiti kako zalogo orožja in streliva, a redko more dobiti v svoje pesti udeležence. Irski patrijotje se borijo mej seboj, Homulerji in udje deželne lige se prepirajo z isto oostrostjo, kakor oboji proti vladi.

Dopisi.

Iz Ljubljane 3. aprila. [Izv. dop.] (Karl Krimmer! Kdo pa je to?) Znano je, kako huda se godi ljubljanskim nemškutarjem zastran kandidatur v III. volilnem razredu. Prejšnja leta se jih je g. Otomar Bamberg, tiskar „Laibacher Zeitunge“ redno usmiljeval ter iz nemškutarskega usmiljenja v III. razredu redno propadal; letos je pa mož z ozirom na uradni ljubljanski list nekoliko trdeje srce pokazal ter se nij ustil kandidovati. Usmilila pa sta se Deschmanna znani lakirnik g. A. Eberl in nožar g. Hoffmann, tisti nožar, ki je leta 1848. prodajal nože in sablje z napisom: „Udri nemškutarja!“ A tretjega kandidata vender Deschmann nij mogel ter nij mogel dobiti, tako, da so nemškutarji v svojem volilnem shodu za III. razred samo dva postavili. Še le sobotni „Laib. Wochenblatt“ oznanja nam tudi tretjega kandidata — g. Karla Krimmerja, in odkritosrčno moramo povedati, da, ako se je hotel Deschmann z volilci samo pošaliti in ponorčevati, potem jo je izvrstno zadel. Kamor si v soboto ali v nedeljo v javen lokal prišel, od vseh strani ti je donelo vprašanje na uho: „Karl Krimmer! Kdo pa je to!“ Nihče ga nij poznal, nihče vedel, kdo je, tuj je. Naposled nam je vender neki volilec o tej najnovejši nemškutarske velikosti dal naslednje pojasnilo. Karl Krimmer je priprost mizar, ki v Karl Tavčarjevi hiši na Celovški cesti gostuje. Mož je rojen Nemec, priseljenec. Dozdaj je bil skromen, tih človek, ki se kot tujec nij vtikal v politiko. Njegovega imena nijsi nikjer čul, njega nikjer videl. A zaslužek, katerega mu je od slovenskega prebivalstva nesel njegov obrt, ta mu je menda zdaj, ko se mu pre-dobro godi, šel tako v glavo, da hoče delati mej nami tudi nemško in nemškutarsko politiko! Mi mu želimo, da bi mu prav dobro teknila in da bi g. — Karla Tavčarja še dolgo ne bilo z Dunaja; kajti, ko bi se ta povrnil, ne vemo, kako bi se z g. Krimmerjem pomenila!

Iz Litije. 2. aprila [Izviren dopis.] Znana kraljeva lipa Ljubljanskemu Wochenblattu še zmerom ne daje miru. Tako imenitna se mu zdi. Kakor je prej hitel, ko je bila posajena, razvoniti to novo nevarnost za nemštvo v široki svet, tako se zdaj, ko je od hudobne roke ukončana, spet ne more

nova; zdelo se mu je, da, ko bi on zaljubljen bil — on Solomin — izgledal bi drugače in se tudi drugače vedel. Ali, si je mislil, ker se mi to nikdar dogodilo nij, tudi slutiti ne morem, kako bi izgledal.

Spomnil se je mlade Irke, ki jo je bil v neki prodajalnici videl; spomnil se je, kako krasne, skoro črne lase in plave oči je imela — in kako ga je žalostno gledala, ko je dolgo po cesti gori in doli hodil ne vedé, bi se li ž njo seznanil ali ne. — Bilo je to v Londonu, kamor ga je bil njegov principal poslal, ter mu mnogo novcev zaupal. Skoro da je v Londonu ostal in svojemu principalu denarje nazaj poslal; tako velik utisek naredila je lepa Poli nanj. — Nje ime je slišal, ko jo je neko drugo dekle v prodajalnici poklicala. Ali vender se je sam premogel in se povrnil k svojemu principalu. Poli bila je lepša od Marijane, ali ta ima je isti upitno — žalostni pogled — in je Rusinja! . . .

„A kaj naj vse to pomeni?“ vprašal se je Solomin na pol glasno: „zdaj se celo za tuje neveste brigam!“ Odpel si je suknjo, ko da hoče s tem vse nadležne misli otresti. Baš o pravem času približal se je zdaj tvornici, kjer je pri vratih zapazil zvestega Pavla.

(Dalje prih.)

držati, da ne bi svojim drugim razglasil te vesele novice, češ, oddihnite se in bodite spet brez skrbi, lipe ni več.

In srečni uspeh, ki ga je imel njegov prvi opomin, daje mu srčnost, stori še jeden korak dalje ter skuša oprostiti svojo stranko tudi od suma, da bi bil kdo od njegovih to nedolžno drevesce njegove spoditike v kraj spravil.

Brez dolzega premišljevanja to zvita buča tako-le ugovarja: moja stranka je kulturonosna in svet je že zavoljo tega ne bo sumničil, Slovenec pa je, kakor moja stranka že toliko let na ves glas v svet trobi, surovin in zarobljenec, zato denimo brez vsega premisleka tudi to krivico nanj.

In tako naznanja v svojej zadnji številki z vso resnobo: Litijski fantje so lipo ukončali.

Le škoda, da nam on, če res kaj ve, teh fantov z imenom ne pove. To bi bilo potrebno, ker drugače njegova trditev nij prav verjetna. Zakaj fantom lipa nij bila prav nič na poti, ter dopis v Wochenblattu zoper lipo skoro gotovo nij bil od njih; pa ko bi jim tudi bila, oni ne bi bili zato celih 14 dni nalašč temne deževne noči čakali.

Staro pravilo tacib, ki imajo s kazenskimi oblastmi opraviti, bilo je do zdaj: „Si ficisti, nega“ t. j. če si storil, taji.

Ljubljanski Wochenblatt pa zna, kakor vidimo, za svojo stranko še drugače: Če si storil, na drugega zvali.

To je gotovo novo pravilo, če ravno menda tudi med lopovi neviteško.

Zdaj naj pa še kdo reče, da nemškutarji nijso prebrisani in da ne znajo li več, ko hruške peči. Ljubljanski volilci, ne prezirajte tako izvrstnih lastnostij.

Iz Ptuja. [Izv. dop.] (Vladanje prvosednika okr. šolskega sveta.) Poročal sem Vam, ko je okrajni zastop v Ptuju dne 27. oktobra 1881 izvolil pet jedrnih narodnjakov slovenskih v okrajni šolski svet, kar je ugodno žilice razigralo Slovencem ptujskega okraja, da smo po velikih naporih in trudih itak nekdaž dognali do narodnega okrajnega šolskega sveta. Pa glej! danes imamo 31. marca 1882, in okrajni glavar pl. Premerstein kot prvosednik okrajnega šolskega sveta nij še račil sklicati na novo izvoljenih okrajnih šolskih svetovalcev k seji, akoprem § 28. postave od 8. februarja 1869 velja: „Okrajni šolski svet zbere se konči jedenkrat v meseci k rednemu posveto-vanju.“ Opominan, pa brezuspešno, na to svojo dolžnost, pozival se je na § 79 zakona od 14. junija 1866 ob okrajnem zastopu, kateri §. ima s sklicavanjem seje toliko zveze, kolikor lanski sneg z Dežmanovimi grabljami. Pri takem navajanju treba je dvojiti o možganskem zdravju. V odgovoru na ta brezmiselni dopis bil je prvosednik ponovno prigo-varjan, naj itak postopa zakonu primerno, pa ves naš poskus bil je bob v steno; pl. Premerstein je vse sam narejeval, odločeval, kaznoval, globil . . . s svojim zloglasnim oprodo, okrajnim nadzornikom Rannerjem, čegar verno sliko načrtal je ta list v 11. št. od dne 14. januarja t. l. v dopisu „S ptujskega polja“, ne mareči za zakonitost; zlorabil je torej uradno oblast, vedoči se, kot samosilni turški paša proti ubogej raji. Tako mrzko nasilje porodilo je pritožbo na veleslavo c. kr. deželno šolsko svetovalstvo, in to je blagovolilo pod brojem 33/praes. stvar takole rešiti:

„Slavni okrajni odbor

v Ptui.

Rešuje blagoondešnje vlogo od dne 22. februarja t. l. br. 98. ukazal je visoki c. kr. deželni šolski svet, podpisancu kot prvosedniku okrajnega šolskega sveta meseca oktobra 1881 uže izvoljene svetovalce od okrajnega zastopa brez odloga k se-jam okrajnega šolskega sveta poklicati, dakle na one volitve spodbijanje, katero je od jednega dela okrajnega zastopa poškušano, a nij še po sodnej postopnosti dognano, toliko menje se ozirati, ko predsednik okrajnega šolskega sveta za zakonitost omenjene volitve skrbeti nij pozvan.

Ptuj, dne 26. marca 1882.

Premerstein l. r.“

Ta odlok visokega c. kr. deželnega šolskega svetovalstva povse skladajoči se z našimi nazori in zahtevi morebiti le zabiča temu samosilnemu in protipostavno postopajočemu c. kr. uradniku in moč-nemu davkotrošilecu, da se brže bolje priuči redu in zakonu, inane ne vemo, zakaj bi take vrste bitja svojimi krvavi žulji redili na pogubo sebi in državi. Skrajni nespametnik in trobeljak je, kdor modrosa goji v svojih nedrih.

Domače stvari.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba preteklo soboto obnesel se je posebno vro, kajti udeležencev bilo je 60 in vsi ti pri najboljše volji in tistem prijetnem humorji, ki je za zabave te vrste neobhodno potreben. Da se je ta humor vzdrževal ves večer in primerno množil, k temu pripomogla je gospe Šunkove vkusna in prav dobra kuhinja, in gosp. Tavčarja tako imenovano „ban-ketno vino“. osobito pa umestna in posebno dovtipna prednašanja. Gosp. dr. H. Dolenec pozabil je bil sicer začetek svojega berila doma, pa to, kar je nam čital, bilo je tako prepleteno z zdravim dovti-pom in tako šaljivo, da bode zelo obvezal naše čitatelje, ako nam privošči ta spis za podlistek. — Gospod poslanec dr. Vošnjak, pri svojem prihodu navdušeno pozdravljen, govoril nam je „o veselih in britkih urah državnega poslanca“ ter ta govor razvrstil tako mikalno, da se sme ta točka prištevati najizbornejšim naših večerov. Gospod Evgen Lah podal nam je statistiko jour fixov s pri njem običajno natančnostjo in z nepričakovano skrbno zabeleženim materialom. Mej petjem, nabi-ranjem za „Narodni dom“, napitnicami in čestitanjem odličnemu članu, čegar „god in praznik“ bil je vče-raj, pretekle so prehitro kratke ure. Prihodnji jour fixe bode 15. t. m.

— (Popularno-znanstveno predava-nje.) Gospod Ivan Hribar čital nam je včeraj v čitalnični dvorani svoj jako temeljito in vro za-nimivo sestavljeni spis: „Aleksander Sergje-jevič Puškin in njegove poezije“, ter vredno zaključil vrsto teh predavanj. Ker je bil gospod Hribar tako prijazen in nam je poklonil rokopis, priobčili bomo to lepo razpravo kot listek, kar bode gotovo ugajalo čitateljem.

— (Včerajšnja društvena beseda) v čitalnici ljubljanskej sme se po vsej pravici prište-vati dovršenim muzikalnim predstavam. Vse točke izborna sestavljenega programa izvele so se vseskozi precizno in s prav umetniškim razumom. Nenavadno mnogobrojno občinstvo izrazovalo je svoje priznanje z burnim ploskanjem. Obširno oceno, katero nam je obljubil odličen strokovnjak, priobčimo jutri.

— (Seja „Slovenske Matice“) preteklo soboto trajala je cele štiri ure. Zaradi obširne tva-rine in velevažnih sklepov priobčimo obširno poro-čilo v kratkem.

— (Kranjsko obrtnijsko društvo.) Deželna vlada potrdila je pravila obrtnijskega dru-štva, kateremu je predsednik g. J. N. Horak. V kratkem se skliče občni zbor.

— (Posip.) V Zagorji pod Litijo udrl se je hrib tam, kjer se izteka potok Medja v Savo, kaci-h 300 sežnjev na dolgo, in zasul stransko železnico, ki drži v rudnik in okrajno cesto. Tudi žaga, na katerej so delali delavci znanega domoljuba gosp. Hrena, in mala hišica, sta uničeni in bati se je, kakor se čuje, da bode posip nevaren celo progi južne železnice. Iz Ljubljane odpeljala se je uže posebna komisija.

— („Ljubljanski Zvon“) Zadnja 4. šte-vilka ima naslednjo vsebino: B. M.: Spomladi. Pe-sen. — Dr. Fr. Detela: Malo življenje. (Dalje.) — Dr. H. Dolenec: Izza mladih let. II. — Boris Mi-ran: Po velikem požaru. — Simon Rutar: Jedinstvo slovenskih dežel od VII. do XIII. stoletja. (Dalje.) — P.: Dekliška tožba. Pesen. — X.: Oljki. Pesen. — b.: V cerkvi. Pomladanski dan. Pesni. — Janko Kersnik: Luterski ljudje. Povest III. — J. Jesenko: Zemeljski posresi. XXIV. — J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. (Dalje.) — A. Bezenšek: Šol-stvo in prosvetni zavodi v kneževini Bolgarski. —

Slovenski glasnik. — Da je tudi ta številka zani-
miva in izborna, razvidno je iz navedenih imen in
res veseli moramo biti, da imamo tak list.

— (Slava Slovincem!) V ruskem držav-
nem „Vestniku“ od 20. jan. 1882. l. beremo, da je
ruski car 8. jan. t. l. v Šmartinem pri Litiji rojenemu
g. Jarneju Brezovarju za vzorno službovanje
in posebne zasluge na učiteljskem polji podelil red
sv. Stanislava druge stopinje. Tako imamo na Rus-
kem rojaka, ki je uže z redom sv. Ane in redom
sv. Stanislava od mogočnega ruskega vladarja odli-
kovan. Čast in slava njemu, ki dela čast narodu!

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Kamnik 3. aprila. Ministerstvo je za
Kamnik dovolilo obrtniško šolo.

Praga 3. aprila. Konservativni odbor
za volitve iz veleposestva je sklenil, da po-
nudi ustavovernemu volilnemu odboru za zdanjo
državnozbornsko zasedanje nov kompromis, da
se pri poznejši volitvi skupno sprejme kandi-
dat one stranke, katera je imela izpraznjen
mandat v svojej posesti.

Razne vesti.

*(Izdelki iz papirja.) V kake svrhe služi
papir, dokazala je zadnja obrtniška razstava v Louis-
ville v Ameriki. Razstavljena so bila kolesa za že-
leznice iz papirja krasno izdelana in pri tem cenejša
in trdnjša nego železna. Narejajo se iz papirnih
krožnikov, ki se z utežo šestih ton (120 centov) od
skladnice petih čevljev na malo palcev stisnejo vkup.
Potem se obdajo z jekledim obročem in os pritrdi
se z jeklenimi klini v pesto. Taka kolesa se ne stró,
če odpade tudi jekleni obroč, so vender še za rabo.
Papirnato kolo preteče 2,400.000 milj, predno je
obrabljeno, kolo iz jekla ali vlitiga železa pa le
200.000 milj. Papir se po primernem pritisku tako
strdi, da se ga le dijamant prime. Jekleno dleto se
nad takim papirjem zdrobi. Bankovci angleške banke
se tiskajo na poseben papir, ki se prireja iz prediva,
kako, to je tajnost. Če se iz angleškega bankovca,
ki velja pet šterlingov, naredi vrstica, se sme na njo
ebesiti 325 funtov teže, predno se raztrga. Na ome-
njenej razstavi kazala se je samokolnica, katere tru-
žica je bila sestavljena iz tankega papirja, pa se je
vender lahko naložilo pet ton teže. Razstavljena je
bila raznovrstna posoda iz papirja, krožniki, skleda,
noži, žlice, piskri in kuhinjska posoda, da cela po-
stelja iz papirja. Vsi ti predmeti so bili jako lepi
in nerazrušljivi.

*(Slon zavarovan.) Bel slon, katerega
peljejo iz Siam v Evropo, ter je kupljen za Berlin,
je pri nekej švicarskej družbi zavarovan za dobo
vožnje za 30.000 mark, zavarovalnica s postranskimi
plačili iznaša nad 300 mark.

*(Najdaljši most na svetu,) oni ki pelje
čez „Canale Grande“ v Benetkah, je 3601 meter
dolg. — Most je ves iz Kamna, ima 222 oblokov;
stebri so na 75.000 koleh. Za cel most, ki se ga je
5 let zidalo, se je porabilo 150 000 istrskih kam-
nov; ves most je stal 4,500.000 lir.

Darila za „Národní dom“.

Prenesek	495 gld. 53 kr.
Iz pušice v čitalnici	3 " 62 "
Za pušico v Moravce prodano	— " 80 "
Pri jour fixu 24. marca nabranih	3 " 70 "
Osmerica dijakov nabrala na Fužinah	2 " 50 "
G. Jakob Žnidaršič v Gradci	1 " — "
Gg. Oblak, Kuster i. P. i. P.	3 " 50 "
G. župnik v —	3 " — "
Za pušico „pri Jeleni“	— " 80 "
Gg. uradniki banke „Slavije“	4 " 50 "
Gospa Trpinčeva v Ljubljani	200 " — "
Vkupe	718 gld. 95 kr.

Dunajska borza

dné 3. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	75 gld. 85 kr.
Enotni državni dolg v srebru	76 " 60 "
Zlata renta	93 " 10 "
1860 državno posojilo	129 " 25 "
Akcije narodne banke	820 " — "
Kreditne akcije	330 " 60 "
London	119 " 65 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 48 "
C. kr. cekmi	5 " 62 "
Državne marke	58 " 60 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 118 " 75 "
Državne srečke iz l. 1864	100 " 169 " 25 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	93 " 20 "
Ogrska zlata renta 6%	118 " 70 "
" " " 4%	88 " 10 "
" " " 5%	87 " 25 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113 " — "

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 " — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 177 " 50 "
Rudolfove srečke	10 " — "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 128 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. .	212 " — "

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	9	10
Rež,	6	01
Ječmen	5	20
Oves,	3	74
Ajda,	4	87
Proso,	5	20
Koruza,	6	40
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	77
Maslo, kilogram	1	7
Mast,	—	84
Špeh frišen	—	72
" povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	82
Jajca, jedno	—	17 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	50
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	30
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	68
Slama,	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	6	—
" mehka, " " "	4	20

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
31. marca	Ob 7. uri zjutraj	731.43 mm.	+ 0.4°C	slaboten jugozahod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	729.87 mm.	+ 16.4°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	731.23 mm.	+ 8.8°C	slaboten jugozahod	jasno	
1. aprila	ob 7. uri zjutraj	732.28 mm.	+ 1.0°C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	730.95 mm.	+ 18.0°C	slaboten vzhod	deloma oblačno	
	ob 9. uri zvečer	731.60 mm.	+ 10.8°C	slaboten vzhod	oblačno	
2. aprila	ob 7. uri zjutraj	732.62 mm.	+ 4.6°C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	731.44 mm.	+ 17.6°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	732.41 mm.	+ 9.8°C	slaboten jugozahod	jasno	

B. V Avstriji sploh:

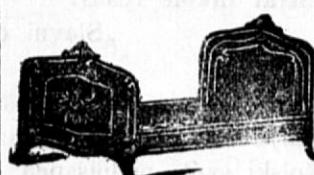
Zračni pritisk je na jugu za spoznanje pal, na severu
pa nespremenjen ostal; vsled tega je postal še enakomer-
nejše razdeljen in je znašal razloček mej maksimum in mi-
nimom samo 3 mm. Vetrovi so postali še slabotnejši kot
zadnje dni in so se zasukali proti zahodu. Temperatura se
je nekoliko vzdignila in je bila splošno povsod nadnormalna,
zraven pa tudi zelo ekstremna, zjutraj prenizka, opoldne
previsoka; razloček mej maksimum in minimom je znašal
13°C. Nebo je bilo večidel povsod ali popolnem ali pa saj
deloma jasno; vreme stanovitno in suho. Morje precej mirno.

Učenec,

star 13—15 let, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se
sprejme v prodajalnico z mešaním blagom **A. Krajgerja**
v Postojni.

Umrlj so v Ljubljani:
29. marca: Barbara Kogl, c. kr. asessorjeva vdova,
65 let, Kongresni trg št. 14. — Meta Bräjer, mestna ubo-
žica, 84 let, Soteska št. 6, za starostjo.
30. marca: Jožef Indof, železniškega kondukterja
sin, 1 mes., Krojaške ulice št. 1, za božjasišo. — Anton
Skarja, 65 let, Krvavja dolina št. 11. — Jože Mr-
lak, čevljar, 29 let, Rožne ulice št. 8, za plućnico. — Miha
Kovič, gostačev sin, 1 leto in 11 mesecev, Poljanska cesta
št. 18, za jetiko.
31. marca: Marija Nedved, uradniškega sluge vdova
73 let, Ulice na grad št. 2, za starostjo.

Velike izgube,
katere je velika londonska tovarna za železno hišno opravo
Codderidge Brothers and Comp.

imela pri zadnjem falimentu Glasgowske banke, so jo tako
pretresle, da je sklenila svojo delavnico zapreti in v mno-
žini v zalogi ležečo, izvrstno, pri vseh razstavah z zlatimi
medaljami odlikovano hišno opravo za četrti del fabriške
cene popolnem prodati.
Jaz oferiram torej od gorenje prodajalnice pri meni
komisijoniranih 2000 železnih postelj za odraslene (istinito
lepo delo in nedosežen kinč vsakega stanovanja in vsake
sobe po čudovito nizkej ceni jeden po gld. 8.—, prej gld.
32.50).
1750 finih železnih, zelo lepih, lakiranih umivalnih miz velike trpežnosti, jedna po
gld. 6.— (prej gld. 24.—).
1449 zelo masivnih, lepo bronsiranih, s 6 držaji, obešalnikov za obleko, a gld. 8.—
(prej gld. 32.—).
1850 zelo lepo dvobarveno kostanjasto lakiranih, 130 cm. dolgih in 60 cm. širokih
pol kositrenih postelj za otroke z zelo finimi zelenimi svilenimi mrežami, jedna po gld. 13.—
(prej gld. 40.—).
Pismena naročila izvršujem tudi po jedino v izvrstnih eksemplarih proti poštnj
nakaznici.

F. BUGANYI,

eksportna hiša, Landstrasse, Löwengasse, Wien.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Zahvala.

Za toplo sočutje in obilo spremstvo pri po-
grebu nepozabljive

ANTONIJE,

za krasne darovane vence, izrekam vsem, posebno
pa gg. nosilcem vencev in pevcem, najprisrčnejšo
zahvalo.

Št. Vid nad Vipavo, dné 30. marca 1882.

Marija Vrtovec,

mat.

(210)

Filip Vrtovec,
brat.

Marija Vrtovec,
sestra.

Zahvala.

Za vsestranske dokaze presrčnega sočutja mej
boleznijo in o priliki nenadomestljive zgube naše
drage in prelube matere, oziroma tašče in stare
matere, gospe

Franciške Weiglein,

vdove c. kr. poštnege oskrbnika,

izrekajo podpisani najtoplejšo zahvalo za krasne
vence in mnogobrojno spremstvo na pokopališče
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, preče-
stitej duhovščini, p. n. gg. uradnikom, zastopnikom
mest Črnomlja in Metlike, uradnikom Gradaške ru-
darnice, pevcem in pevkom, kakor tudi slavnej po-
žarneji brambi črnomeljskeji.

V Črnomlji, dné 31. marca 1882.

(207)

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

Za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu gospe

BARBARE KOGL

izrekamo vsem č. udeležnikom ter tudi č. daro-
valcem lepih vencev najtoplejšo zahvalo.

(209)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Presrčno zahvalo izrekamo podpisani spošto-
vanej gospodi, ki so v dan 31. p. m. našega ne-
pozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

Valentina Lebana,

upok. c. kr. učitelja, lastnika zlatega križca za
šolske zasluge itd.,

spremili k zadnjemu počitku.

V Gorici, dné 1. aprila 1882.

(208)

Žalujoči ostali.

Na hitro je na prodaj

harmonika

(Fussharmonika)

z izvrstnim glasom in močna. Več o ceni pove

J. Alojzij Jaklič,

v Šmartinem.

(205—1)